

Vandring i Yorkshire, norra England 21/6-26/6 2011

Ti 21/6

Via taxi på morgonen kom vi till Arlanda där planet till Manchester väntade. Allt i tid och vi kunde hoppa på tåget till Lancaster efter bara några minuter väntan. En resa via manchester, preston och Bolton. En dryg timma senare var vi framme i Lancaster. Busstationen låg en bit bort så vi knatade iväg och hade en timme till fika innan bussen gick. Efter en timmes bussresa på smala och backiga vägar kom vi fram till den lilla byn Ingelton.

Ingelton är lite av ett vandrarcentrum i detta område så förutom 3 pubar (med skyltar ”muddy boots welcome”) en kyrka och en livsmedelsaffär fanns en stor sportaffär med klättrings och vandringsutrustning.

Vi installerade oss hos Debbie och Andrew på Riverside Lodge, ett litet sött pensionat med 6 rum. Vi kom dit halv två, 8 timmar efter avfärden från Årsta. Vi fick ”lilje-rummet” med tronhimmelsäng och allt i ljust rosa.

Efter en rätt sunkig middag på en av pubarna gick en eftermiddagspromenad i och runt staden. *Steglitar*, *järnsparvar* och *turkduvor* dominerade fågellivet i byn. Påfallande var också att i stort sett varenda hus hade ett fågelbord där det matades friskt. Det hade gått järnväg till byn som lades ner för drygt 50 år sen men den snygga viadukten över de två floderna fanns kvar och dominerade vyn. En *strömstare* höll till i floden centralt mitt i byn. Runt byn fanns massor av kol och skifferbrott.

On 22/6

Regnet hängde i luften och jag gick en liten morgonpromenad och hittade en strömstare till och efter att ha plågat i oss den maffiga frukosten tog vi Ingeltons berömdaste vandring ”the waterfalls walk”. Denna var en iordningsställd privatägd vandringsled man betalade för att gå. Vandringen var känd sen 1800-talets mitt då Londonsociteten strömmade till Ingelton för att

just gå denna vandring. William Turner har också gjort en berömd målning av ett av alla vattenfallen längs vandringen. Väldigt tjusigt och rätt svårgånget då det var brant och halt på sina håll.

En *forsärla* flög förbi i början. Sedemera efter någon km sågs ytterligare en *forsärla* mata 2 ungar. Det var ett väldigt brus av allt strömmande vatten så fågelsången drunknade lite i detta men jag kunde i alla fall räkna in 14 sjungande *gårdsmygar* och 2 *gransångare* längs den 7 km långa vandringen. När vi avverkat de flesta vattenfallen längs river Twiss vände stigen och vi hade en fantastisk utsikt över dalen och stigen fortsatte sen ner längs vattenfallen utmed River Doe. Skylten ”no swimming” tycktes först något konstig, för hur kunde väl någon tänka att simma här. Men det var precis det som hände. En sport som tydligen var stor här var ”gorge-scramblig” Man kastade sig iförd hjälm och våtdräkt utför ett strömmande vatten. Vi såg också en hel skolklass på utflykt praktisera detta.

När vi återvänt till byn handlade vi matsäck och vandrade utmed fälten mot den närliggande byn Thornton-in-Lonsdale. Vi lutade oss mot en mur och tuggade i oss våra pajar och njöt av utsikt, mängder av får och spelande *storspov*. Storspoven var Ingeltons symbolfågel. I den lilla byn fanns en pub och vi kunde få en öl innan vi knallade tillbaks.

På onsdagarna öppnade ”fish and chips”-butiken så det prövade vi denna kväll. Puben Craven Heifer (fega kvigan) testades också.

To 23/6

Regn som sen slutade. Eller som Debbie uttryckte det generellt om vädret det regnar lite och sen blir det grått igen”. Spanade på grannens fågelbord som hade 10 arter på en kvart dominerat av *kajor* och *svartkråka*. Men också i trädgården fanns det kullar av *järnsparv*, *blåmes*, *bofink*, *talgoxe* och *gråsparv*. Ny engelsk frukost och sen handling inför resans verkliga eldprov att bestiga det 723 m höga berget Ingleborough. Lite tveksamt då topen var inne i molnen och det var grått och kallt.

Det var brant, jobbigt och hänförande. En skolklass gjorde oss sällskap, eller rättare sprang före oss upp.

Väl på toppen klarnade det upp och vi var alldeles ensamma och hade en stor del av England nedanför oss. Vi insåg att vi kommit till den åldern att det är jobbigare att gå nedför än uppför... Men det gick bra och vi besteg också "little Ingleborough" innan nedklättringen ner mot byn Clapham och sen tillbaka den gamla landsvägen till Ingleton. Vandringsleder i England är inte precis så välmarkerade som vi är vana vid. Ibland står små käcka skyltar markerade "public footpath" som leder ut en i ingenmansland eller en fårstig. Vi gick fel några gånger under våra vandringar trots både karta, vägbeskrivningar och kompass... Bra trötta men nöjda kom vi till pensionatet 8 timmar och 31000 steg senare.

På kvällen tog vi en fin middag på den närliggande puben.

Fr 24/6

Denna midsommarafton blev vi skjutsade av vår värd Andrew till Ribbelshead med en lång järnvägsviadukt.

Därifrån tog vi oss hjälpligt fram nerför dalen till det lilla kapellet Chapel-le-Dale och vidare fram utmed den gamla Roman road till Ingleton. När vi satt och pustade vart vi passande nog omgivna av ett tiotal av den mörkbruna *midsommarbåvingen* som visade sig vara en nordengelsk varietet.

Nu när vi hittat det bästa matstället så intog vi midsommarmiddagen på Craven Heifer även denna gång.

Lö 25/6

Frukost och packning och adjö och vi tog 10-bussen till Lancaster. Där hann vi precis med en visning av slottet/fängelset. Lancaster var något av et centrum för dödstraff och häxprocesser och i slottet var domstolen inhytt som fortfarande var i bruk. Handfängsel som naglade fast den åtalade i väggen och andra otäckheter fanns kvar i rättssalen. Fängelset lades ner så sent som i mars i år och man vet inte riktigt vad som skulle bli av slottet i framtiden.

Vi knallade iväg till vårt hotell som låg en bit utanför stadskärnan. Då vi varit bortskämda med det fina Riverside Lodge kändes detta något sunkigt. Men in i staden (typ 60.000 inv) igen efter vi ställt av packningen på rummet. Vi besökte Cottage museum där Eva kollade på en matstillverkningsteknik och vi blev väl mottagna. Vi satt ett tag i katedralen där det var 40 timmars bön... Det var ungefär lika mycket folk där som i kyrkan hemma. Vi kollade lite på marknaden och åt pizza på en italiensk restaurang. Vi gick förbi teatern och det visade sig att de hade föreställning av "My and my girl" (Greven från gränden) med örhängen som

”Lambert walk” och ”Leaning on the lamppost”. Lite tveksamt och galet köpte vi biljetter till denna halvamatörföreställning. Den visade sig vara otroligt bra i sin genre och det var kul att känna riktig engelsk cabaret-känsla.

På hotellet visade det sig att det var uthyrt till en 18-årsfest, men vi somnade i alla fall ”vaggade” av tecno-musiken.

Sö 26/6

Vi knallade i sakta mak mot stationen. Vi hade kollat tidtabeller noggrant och vi hade gott om tid. Men när vi kom fram stod ett tåg inne som skulle gå om 1 minut så det blev lite panikartat ett tag. Vi är ju lite olika på hur vi stressar till tåg Eva och jag. Resan höll på att gå illa då en tjej kräcktes över personen som satt bredvid Eva som dock klarade sig helt oskadd. Men det var en del dramatik i resan.

Vu hoppade av vid Manchester Picadilly och lyckades hitta en bagageinlämning så vi kunde känna oss lite fria 5 timmar i Manchester. Det var mycket folk överallt i det fina vädret. Det var mycket varmare här än i Yorkshire. På konstmuseet var det lugnt och svalt och fint. Besök på katedralen i Manchester och fish and chips på en sportbar innan vi hämtade vårt bagage innan vi tog oss ut till flyget.

Vi landade vid tiotiden på kvällen och var i Årsta runt midnatt.

Nicke Helldorff